

DÉLVIDÉKI LAPOK

POLITIKAI LAP.

Megjelenik hetenként kétszer, csütörtökön és vasárnapon.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sződön József könyvnyomdája, Lugos (Vértes-palota).

Felelős szerkesztő:

Dr. HAUS JÓZSEF.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Előfizetési árak

házhoz küldve vagy bérmentes postai szétküldéssel:
Egész évre . . . 16 kor. | Negyedévre . . . 4 kor.
Félévre 8 „ | Egyes szám ára 16 fillér.

Az alkotmány védelme.

Lugos, 1904 december 24.

(Dr. S. L.) Akár mit is mond az ellenzék és bármennyire rossz néven is veszi a miniszterelnöktől, el kell hinnünk Gróf Tisza Istvánnak azt, a mit tetterőtől és hazafias érzéstől duzzadó beszédeiben ismételtén hangsúlyozott, hogy a 48-as alkotásokat tulajdonképpen a szabadelyű pártoknak kell védelmébe venni a 48-as pártokkal szemben. — Igaz, kissé furesán hangzik: egy 67-es többség a 48-at védi. Azonban csak a fül idegenkedik tőle, s éppen azért, mert hosszú időn át e két sokat jelentő számot mint két ki soha nem egyenlíthető és homlokegyenest ellenkező ellentétet haliottuk egymással szembe állítani. De tegyük félre az érzelmi momentumok által kellő hamis előítéletet és vegyük józan ésszel fontolóra a dolgot.

Mit is jelent nekünk 1848? Jelenti a demokratikus alapokon nyugvó modern magyar alkotmányosság megteremtését. És mi a 48-as magyar alkotmány alapelve, sarkköve, mely nélkül az egész romba dül? A népképviselői alapon nyugvó parlament, élén a magyar felelős miniszteriummal. És alkotmányunk ezen sarkköve megtámadtatott. Megtámadta azt a 48-as párt, (a körülötte csoportosuló fiók pártok csak szekundálnak) az által, hogy egy merev közjogi dogmát lévén programjának kizárólagos tartalmává, állammisságunknak a már meglévő alapon való tovább fejlesztésével, a legüdvösebb alkotásokkal, hasznos intézmények kiépítésével szemben a legkonokabb ellenzéki-eskedés terére lépett.

Az alkotmányt, melynek 1848 alapját vetette csak meg, fel kellett építenünk. Az ellenzék nem akar a ház építésében részt venni, mert a telket kicsinek találja. De hát nagyobb telkünk nincs, építeni pedig muszáj, hogy megvédjük a nemzetet az idő viszontágai ellen, hogy berendezkedhessünk a magunk otthonában. A közjogi ellenzék szerencsétlen programjával megtagad mindent, egy téglát sem segít helyére rakni, hanem csak panaszkodik,

tiltakozik, lármázik, követelődzik, hasztalanul; s nem akarja belátni, hogy okosabb dolog talán először használni azt, a mi van, s majd ha szorgalmas munkánk árán gyarapodni fogunk, lehet ám bővíteni a már felépített házat is. Ez a végzetes konzervatív politika, — volt rendi alkotmányunk gravamens politikájának ártteregója, forrása a magyar parlamentárizmus megbetegedésének.

De a míg az ellenzék csak a meglévő állapotok merev negatívójánál tartott, a baj nem volt nagy. 1867-től egész az utolsó évekig a parlament az ellenzék minden tiltakozása dacára egymás után hozta létre a legüdvösebb intézményeket a belkormányzat és közigazgatás terén a művelődés jólét, haladás előmozdítására. 1898 óta azonban mintha a kisebbség megunt volna egyhangú és csak tiltakozásra szoruló szerepét, átlépett az aktivitás terére, de nem hogy építeni segítsen, hanem hogy a többiek a munkálkodásban megakadályozza.

Egy komoly és erős ellenzék, mely a kormány eljárását szigorúan, de tárgyilagosan és igazságosan megbírálja, alkotmányos államban kívánatos, üdvös dolog, de olyan ellenzék, mely minden, a létező alkotmány alapján álló minden kormányt lehetlenné tenni akar, annak minden alkotását, legyen az bármily sükséges és hasznos, merev egyoldalúsággal elítéli, mely összes parlamenti működését abban koncentrálja, hogy a váltakozó kormányokat minél rövidebb idő alatt megbuktassa, ananank munkálkodása nemcsak meddő, de káros is.

És ha ez a káros működés annyira elfajul, hogy a nemzeti akaratnak a magyar képviselőházban többségi határozatok alakjában való érvényesülését külön e célra szervezet technikai eszközökkel lehetlenné teszi, akkor ez már határozott megtámadása a 48-as alkotások alapkövének, a parlamentárizmusnak.

Az obstrukció a parlament munkálkodását megakasztja, az államot törvényen kívüli állapotba kényszeríti, ami nemcsak mérhetetlen anyagi károkat okoz, hanem

pusztítja a törvényiszteletet, illuzioriusá teszi az egész alkotmányt. Az obstrukció lealacsonyítja a parlament tekintélyét a népnek abba vetett bizodalmat megingatja, súlyoszi az állam nivójátkifelé is. Dicséret illeti a kitünő kormány férfit, aki e bajok orvoslására férfias elszántsággal vállalkozott és a kit utjában ellenségeinek üres lármája feltartoztatni nem fog.

A míg a dologkerülő csoport a 48-as zászlóval kezében csak tiltakozott és lármázott, a munka csak ment valahogy. De a mikor már munkástársait sem engedik dolgozni, akkor előáll az erélyes és meg nem félemlithető vezér, Tisza István gróf, hogy megvédje a 48-as zászlót, melyre a parlamentáris alkotmány van jeligéül, a felírva, hogy megvédje a 48. alkotásait, a 48-asokkal ha lehet, — de ellenük is, ha kell!

Ily körülmények között most arról folyik a vita, hogy a két mérkőző fél közül melyik védi az alkotmányt?

És Tisza István gróf, hogy a maga igazát demonstrálja, a nemzetre appellál. Háborus előkészületek zajában teltik el az idén a politikai élet karácsonya. A parlament ugyan nem ülésezik, de a viták hírlapok és röpiratok útján már hevesen folynak. A képviselők kerületeikben ugyancsak nagy munkában vannak. Mindenkit és mindent mozgosítanak, hogy vértzetten nézzenek a bekövetkezendő választási campagne elé!

Az áhitatos ünnepi esendet, pihenést miért zavarja meg a harszi készülődések zaja? Azért, hogy a politikai pártok per-patvarában a nemzet mint legfőbb bíróság ítéletet hozhasson.

Itéljen tehát a nemzet! Itélje meg minden ember megfontolás után, kik tiporják az alkotmányt? Azok-e, akik a parlament munkásságát akarják biztosítani, avagy azok, akiknek nem a munka, hanem az akadékoskodás éltető elemük.

Nyugodtan várhatjuk az ítéletet.

Podwinetz Izidor

butor, pénzszekrény,
varrógép és kerékpár

főraktára

varró-és írógép-
javító - műhely

Lugos

Izabella-fő-tér
saját házában

Karácsony.

Millió és millió gyermek örvendező szívvél tekint karácsony estéje elé; hiszen magasztos ünnepe a gyermekeknek ez az est, a melyen ifjúvá válnak az öreg szívek is, látván a fiatalok örömét, kik ujjongva ugrándoznak a mécskekkel és gyermekeknek kedves dolgokkal teleaggatott karácsonyfa körül.

Kinek kedélyén ne vonulna át az emlékezés azokra a szép időkre, mikor még maga is gyermek volt és szentül, meggyőződve, hogy a karácsonyfát a kis Jézuska hozta. elragadtatással bámulta sok szép ajándékát? Hetekkel, hónapokkal a nagy este előtt epedve reméltünk, s mikor aztán legszebb reményeink teljesültek, a megtestesült mese bekötötte egész lelkünket.

A fénylő zöld fa jelképezi örömlőnk, hitünk, szeretetünk. A gyermek öntudatlanul, a meglelt emberek érett észszel érzik, hogy fent, a menyekben és alant, a földön van, a ki szereti, van, a ki gondolkodik: Nemcsak a karácsonyfán, hanem a szívekben is világosság támad. Eszünkbe jutnak azok, kiknek a sors nem juttatott meleg ruhát, meleg szobát, gazdag vacsorát, még ezen a szent napon se, akiknek a mindenható Istenben, a megváltó Jézus Krisztusban vetett rendíthetetlen bizalom az

Egy színészno karácsonyestéje.

— Elbeszéli ő maga. —

Az orvos morfiomot fecskendezett a bőröm alá és fájdalmaitól szabadulva mereven és némán fekszem ágyamban.

Másokat elkábitanak az ily mesterséges altatószerek, s néhány csepp belőlük elég, hogy őket álomba ringassák. Nekem nem osztályrészem az ily szerencse! Amint egyéb érzétehetségem eltompul, ágyamban tovább kergedőznek a gondolatok; a képzelet derűs délibáb képeket varázsol elém, s félálomban az emlékezés tarka képei vonulnak el előttem. A közeli karácsonyra gondolok — némely már elmúlt — és világosan, mintha csak tegnap lett volna, felbukkan képzeletemben egy karácsonyest, minőt csak színészgyermek érhet meg.

Alig néhány napja, hogy a fővárosba érkeztünk; atyám művelt és becsületes jellemű férfi volt, kit a művészet rajongó lelkesedése vitt a színi pályára. Még őszszel szerződött mint rendező egy vidéki színtársulathoz. A városban, hol ez a színtársulat működött, a megelőző nyáron dühöngött a kolerajárvány, ennek utóhatása és szerencsétlen viszonyok következtében a színházat csak gyéren látogatták és az igazgató kénytelen volt a tagjaival kötött szerződést felbontani. — Tél derekán kenyér nélkül maradtunk.

A tagok elhatározták, hogy osztozkodásra továbbjárnak és a vezetéssel atyámat bízták meg. Néhány hétig tengődtek így, de végül a színházakra oly válságos idő véget vetett a legbuzgóbb erőlködéseknek; atyám kijelentette, hogy nem győzi és szétszította az utolsó bevételeket. Sőt még megtakarított pénzből is adott kinek-kinek.

egyedüli mentsvárunk nyomor, szükség, nélkülözések és sanyalások ellen.

Sokan vannak, szegények, nagyon sokan. Amint évről-évre nehezebb lesz a megélhetés, amint egyre ijesztő mérvben szaporodnak a gondok, ugyanígy nő a gyámoltalanok, a sorstól elhagyottak száma is. Az emberszeretet mulhatlan kötelességünké teszi, hogy ne feledkezzünk róluk.

Sok gazdag ember megvendégelhetné őket azzal, a mi karácsonykor dúsán megpakolt asztalukról lekerül s abból a feleslegből, melyre gyermekeik oly hamar ráunnak, nem egy szegény gyermeket tehetnének boldoggá. Vagy nem-e öröm: hirtelen belépni egy szegény család szobájába ott meggyújtani a magával hozott karácsonyfát és látni a gyermekszívek előre nem sejtett, határtalan boldogságát? Nem öröm-e: megvigasztalni egy anyát, a ki oly szegény, hogy a gyermekeit még karácsonykor se ajándékozhatja meg? Igen, a gazdagság kérget von a szívekre, különben karácsonykor egyetlen gyermekszív se maradna szomorú.

Kevés kell hozzá, — csak egy melegen érző szív — hogy örömet szerezzünk. Sok függ attól, hogyan adunk. Hiszen most is juttatnak a gazdagok szegény gyermekeknek adományokat; közömbösen, talán kelletlenül is teszik. A begyült adományo-

A kollégák a szélrózsa minden irányába elszéledtek, s minthogy nekünk sem volt maradásunk, elköltözködtünk Budapestre, a jó Istenre és a színházi ügyeinkre bízva, hogy egy családapát szerződéshez juttassák. Eddig minden igyekezet kárba veszett és szüleimnek nem volt reményük, hogy egyhamar szerződtesse atyámat.

Igy jött meg december 24-ike. Olyan fagy volt, hogy még a miskolci kocsonya se rekedett volna. Tizenhét éves voltam akkor, s rendkívül tehetséggel megáldva, mert gyermekszerepekben még nagyobb vidéki színpadokon is rohamosan meghodítottam a közönség tetszését. De nem voltam szüleim egyetlen gyermeke. A Mester-utca egy sötét udvari szobájában laktunk, az olcsóság kedvéért. De menhelyünk oly komor volt, aminő rettenetes helyzetünk.

A kályha hideg, egy falat kenyér sincs a házban; mama — egykor ünnepezt színészno — ágyban fekvő beteg, gyermekszületést várva. Szempilláin könnyek csillogtak — óh, csak alig néhány nap előtt elvesztettük drága Pistánkat, négy éves öcsémét. Egy torokbaj ragadta el tőlünk a szőkefürtű, bájos fiúcskát, védő anyala elvitte a menyekbe, hogy ott a ragyogó karácsonyfa előtt ünnepelje a kereszténység legnagyobb ünnepét.

Fázva ültem a szeretett anya fekhelye mellett; négy hugom és két öcsém sirva és arcozskáikat és kacsoikat, félig lefagyva, kandikáltak ki a szűk takarók alól. Még csak gyertyánk se volt, hogy ezt a nyomorúságot megvilágítottuk volna. A ferencvárosi templom órája hatot ütött és anyám halk hangon mondá:

Itt aztán nyilvánosan szétszítják a rászorult gyermekek közt; nyilvánosan kell örvendezniük, nyilvánosan megköszönniük a jótéteményeket. Egazán örömmek nevezhető-e ez?

Ha igazi örömet akartok szerezni és megismerni, úgy váratlanul toppanjatok be, kivilágított karácsonyfával, egy szegénynek lakásába, engedjétek a gyermekeket zavartalanul és megfigyelés-nélkül örvendezni és vonuljatok gyorsan vissza, hogy a hála kötelezettsége alól leoldhassátok őket. Hiszen hallhatjátok haláljukat a kitörő ujjongásból és láthatjátok örömlőiket.

Aki keveset ad, is szerezhethet boldogságot, ha okosan tapintatosan ad.

Necsak arzenyeiteket, de szíveiteket is nyissátok ki karácsony-szent ünnepén, hogy az egyenlenség, a háboruszkodás és marakodás helyébe igaz emberszeretet lépjen és a Megváltó születése napján boldog legyen minden emberfia!

Lángész és téboly.

Dr. Handler Simon a zsidó hitközség tudós főbbja a czimen tartott előadást f. hó 21-én. Dr. Handler-től már megszoktuk, hogy mindenkor alapos és irodalmi értékkel bíró tanulmányokkal lép a nyilvánosság elé és a várakozásunkban ez alkalommal sem csalódtunk. A modern pszichologia egyik legnehezebb problémáját választotta tárgyául és ismertetta.

»Már sötét este van! Eredj ki az utcára Klárka, s nézd meg, nem-e jön már apád; megígérta, hogy este itthon lesz. Adja Isten, hogy szerencsés hirt hozzon.«

Rejemre és vállamra vettem édes anyám kendőjét és miután anyámat megcsókoltam, kimentem az utcára. Atyámat nem láttam; a lámpák csak pislogtak, s itt-ott egy ablak fényesen ki volt világítva. A karácsonyfa fénye sugárzott ki az utcára. Szerencsés, boldog emberek álltak körül; feltekintettem, az otthon uralkodó nyomorúságra gondoltam, s nehéskönyvesebben gördültek le arcomon.

Szinte tévelyegve és álmodva ballagtam a vásártérre. A karácsonyi izgas-mozgás pillanatnyilag lebilineselt, mert jobbról is, balról is, a vásárolt holmikkal tele rakva, siettek el mellőlem az emberek.

Fáztam, dideregtem; ekkor egy sátoros végén kis asztalkát pillantottam meg, melyen fehér baránykák és mécskek álltak. Az asztalka mögötti zsámolyon hét vagy nyolc éves lányka guggolt, leuge ruházatában reszketett és szinte félve kínálta a járóelőknek játékaikat: »Tíz fillér egy barányka!«

Elfelejtettem saját bajomat, amikor ezt a halvány, elszórt arcozskát láttam és a lágyan rezgő hangot hallottam. Oh, mily szívesen adtam volna a kis leánykának egy-két tizfillérest, nekem se volt. Ekkor hirtelen erősen oldalba löktek.

»Hát mi ez? Nem tudsz kitérni?« hangzott felém, s elestem, belebotoltam egy nagy zöld fenyőfába, mely egy férfi válláról lecsúszott. Egyidejűleg egy katonatiszt arzába néztem. A tiszt felém hajlott, s felszabadított ön-

Sternheim Jenő

Mű-, butor- és portál-asztalos.
Rajzok és költségvetések ingyen készíttetnek.
Karánsebesi-(vásár-)utca 28. szám.

Lugos.

azt egy, hogy becsületére vált volna egy természetfelettel, megoldotta a kérdést úgy, hogy becsületére vált a papnak és sikert aratott az előadással a szónok. Mert mind e három kitűnő kvalitás együttes megnyilatkozását élvezhették a szerdai előadásban.

A rendszer, amelyet az előadó a kérdés fejtegetésénél követ, maga is mesteri. Az első részben történeti adatokkal illusztráltan ismerteti a tudomány által megállapított, azon tüneteket, melyekben lángész és téboly egymással érintkeznek. Ezek azon közös kitérők, a melyek Lombrozó azon tétel felállítására indították, hogy lángész és téboly az emberi léleknek ugyan azon elbirálás alá eső abnormalitása.

A második részben az európai kultúr történelem óriásainak életéből vett szemelvényekkel demonstrált az előadó az emberi lélek két szélsőségeinek megegyező vonásait. Együttal egészen új oldalról mutatkozik be a népszerű irodalmi óriási tudást és jártasságot árul el az európai irodalmában és rövid egy óráig tartó előadásban sok újat és érdekeset tud nekünk mondani Torquato Tasso-nál, Alfréd de Mussét-nél, Rousseau-nál.

Legérdekesebb azonban az előadásnak harmadik és egyúttal utolsó része, a mely a probléma megoldását foglalja magában. Az előadó nem fogadja el Lombrozó tételét; ha van is sok hasonlóság a lángész és téboly között, ennek megoldását nem abban kell keresnünk, hogy mind a kettő az emberlélek beteges elfajulása. Ha a lángész üldözési mániában szenved, az nem azért van, mert örült, hanem mert tényleg sok ellensége van, sokan üldözik. Ha a lángész nagy fájdalom érzészt, buskomorsóba esik, ez nem az abnormalitás következménye, hanem azért van, mert

kénytelen, meglehetősen károsó takaróm alól, miáltal én aggódva kerestem anyám kezét.

»Hát igazán te vagy, Klárka?« kérdezte az idegen ur, »hogyan kerülsz Budapestre, hol vannak szüleid?«

Hamarosan eszmébe jutott, hogy anyám elkülölt apám keresésére, eszembe jutottak a sötét szoba, az éhező testvérek, s újból meg-eredtek könyeim. Az ismeretlen katonatiszt gyorsan megnyerte bizalmamat, tőlem — hegyre emeltem neki helyzetünket és ő figyelmesen hallgatott.

»Istenem, ilyen tiszteletreméltó család nyomorog, itt segíteni kell. Menj haza, Jancsi, a karácsonyfiával, nemsokára én is jövök. Várj csak, mond meg az anyámnak...« Többet nem hallottam, mert Jancsi, az inas, már a legközelebbi sátorosba sietett. A tiszt barátságosan megfogta a kezemet:

»Ne sirj, Klárka, minden jóra fordul megint. S most jőjj, gondoskodjunk a karácsonyi ajándékokról.« Keresztül-kasul jártunk most a vásártéren. Kísérőm hordárt fogadott, szép fát, diókat, gyertyákat, kalácsokat és játékokat vásárolt, végül pedig megkérdezte, mit kívánok magamnak karácsonyra, a mire egészen eleséggedve válaszoltam:

»Egy ezüst forintot!«

Meglepve kérdezé kísérőm:

»De az Isten szerelméért, mit akarsz ily temérdek pénzel kezdeni?«

»Oh kedves uram,« válaszoltam restelkedve, ne haragudjék, de oda át egy kis leányka ül, az báránykát ad el és szeretnék...«

Barátom mosolyogva nézett le reám.

»Nos hát, megtekintjük a kis leánykát és báránykát,« és ismét vissza fordultunk.

A szegény kis teremtes még ugyanazon a helyen ült, de a reám esett karácsonyfa neki is kárt okozott, mert vagy egy tucat

a lángész jobban megérti és jobban átérzi az emberek haját, lelkének érzéseit az emberiségnek egy nagyobb körére tudja kiterjeszteni, mint a közönséges ember és ezért van az, hogy az ő fájdalmai is nagyobbak fokozottabbak, mint amazé. Sorra ily gyönyörű megoldását hallottuk a két szélsőség közös tünetjeinek s ezek eredményképpen megszólal az előadásban a pap, a ki szembe száll a monizmus alapján álló Lombrozóval, nem azonosítja a lángészt a tébolyal.

A lángész szerinte isteni adomány és a megadományozott ezt az isteni szikrát nagy dolog alkotására mindnyájunk javára érvényesíti. Így megmagyarázható, hogy az a muló romlandó anyag, az agyvelő, a melyben mind e nagy eszmék megtorpannak, az óriási munkától elgyengül. A konklúzió, melyre tehát az előadó jut, hogy a lángész azért válhatik könnyen tébolyodottá, mert a végtelen keresésében a nagy eszmék megteremtésében fölkoldozza eszét a köz, az emberiség javára.

A lángelméknek egy igazi apológiája ez a befejező rész, s a közönség mindvégig élvezettel és feszült figyelemmel hallgatta a költői hasonlatokban gazdag leendő előadást, a a melyért a tudós papot szünni nem akaró tapssal és éljenzéssel honorálta.

Kereskedelmi alkalmazottak érdekében.

A kereskedelmi alkalmazottak körében mozgalom indult meg, hogy az állásközvetítés országszerte szerveztesse. Am elkerülhetlenül szükséges, hogy ne csak az állásközvetítés, hanem ezzel kapcsolatosan az állásnélküliek

»bárányka, oly fehér, mint a hó« mutatta, hogy még nemrégiben a fagyos sárban fürdött.

»Itt az ezüst forint,« mondá kísérőm, »add oda és menj haza édes anyádhoz.«

Az általam okozott kár miatt vonakodva közeledtem a kis leányhoz:

»Ne búsulj, vidd ezt az édes anyádnak, nagy ezüst forint ez, menj haza, hisz oly hideg van fázol.«

»Oh, nem szabad,« válaszolt a kicsike, »míg valamennyi báránykát el nem adtam, édes anyám beteg és orvoságra kell a pénz.«

A barátságos katonatiszt kivette erszényét, még egy ezüst forintost és egy esomé aprópénzt vett ki belőle, odaadta a leánynak, mondván:

»Add hát ide összes hajléktanlan báránykádát, valamennyire ügyelni fogok,« és csakugyan az egész nyáját egy nagy zacskóba csomagoltatta, melyet maga vett.

Kevés vártatva lakásunk elé értünk és a barátságos ur kivett a tárczájából egy névjegyet, a mire az utcái lámpa fényénél valamit írt. Kezembe nyomta ezt a névjegyet, a mi valami másba volt göngyölve, utasította a hordárt, hogy kövessen engem, megcsókolta homlokomat és szememet, s a következő pillanatban eltűnt.

A kapualjában találkoztam a levélhordóval, a ki — hogy megtakarítsa az utat — atyám részére átdadott egy nagy levelet. Szobánk előtt a folyosón, egy sarokba húzódva, állt jó édes apám. Areza halvány volt, bátoratlanul kétségbe esve tekintett maga elé; én ujjongtam:

»Édes papám, hozok egy karácsonyfát (akkortájt az volt természetesen a legkevesebb nekem) meg egy levelet, s ezt itt egy jó tiszt ur adta nekem,« s ezzel a szobába rohantam.

Az aggódó anya korholása elmaradt a sok pompás karácsonyi meglepetés láttára. Atyám gyengéden megcsókolva édes anyámat:

segélyezése is állandó intézmény megteremtésével megvalósítható. Állásközvetítés segítségével hiányában édes keveset vigasztalhatja a nyomorban levőt és családját. A kereskedelmi alkalmazott helyzete nem hasonlítható össze ebben a tekintetben a munkáséval, mert a kereskedelmi alkalmazottnak, ha pályáján meg akar maradni, nem szabad elzúlnie. A munkás elmehet a népkonyhába, igénybe veheti a hajléktalanok menhelyét, koldulhat, a kereskedelmi alkalmazott nem. A kereskedelmi alkalmazott lelkülete érzékenyebb lévén, inkább éhen vesz el, mintsem ilyen életfentartási eszközöz forduljon.

Szükség van tehát egy állandó intézményre, mely anyagi tekintetben biztosítja a kereskedelmi alkalmazottat az állástalanság esetében az elzúllás ellen, vagyis mint a milyenek már külföldön léteznek, egy oly intézményre, mely a segélyezéssel kapcsolatosan az üresedésbe jövő állásokat egyrészt, az állást keresők ajánlatát, másrészt országos szervezettel nyilván- tartsa.

Az ily irányú külföldi egyesületek oly eredményesen működnek, hogy ugy e tekintetben, mint sok más, a kereskedelmi életből, kifolyó intézményeket illetőleg, szinte utóéletlenül elhagyott bennünket. Foglalkoznak ugyan nálunk (a lugosi kereskedő ifjak egylete) is, de mint ismeretes, igen szűkre szabott keretben és a rendszeresített segélyezés mel- lőzésével. A rendszeresített szervezet hiányában milyen gyakori eset, hogy az alkalmazottat kereső főnök, ha igénybe is veszi az egylet közvetítését, az állást az egyesület útján be- töltöni nem tudja, mert történetesen az illető egyesületnek nem áll rendelkezésre olyan állást- kereső, a ki a megkívánt feltételeknek meg-

»Lásd, Annuska, a jó Isten él még, nem hagyott el bennünket; ez a levél jó szerződést hozott, magas fizetéssel; azonkívül egy jó barátokra is akadtunk nagy szükségünkben: Do- zinya kapitányra. Édes atyáink valamikor egy ezredben szolgáltak; egy ütközetben atyám megmentette az ő atya életét, s a fia nekem, — nekünk akarja leróni halálját. Hogy segítsen rajtunk, itt küld pénzt, melyet annak idején szívesen vissza fogok neki fizetni.«

Nem irhatom le szülei örömét; anyám sirt és kezei összekulcsolva imádkozott.

Egy órával később jó meleg volt a szoba, melynek közepén a zöld fa állt, diszitve a sok pompás játékkal és édességgel és számtalan gyertyáskával megvilágítva. Majd pedig ki- nyílt az ajtó és belépett az inas, a ki a karácsonyfiával meglökött, — kezében egy nagy kosárral.

»Az öreg nagysága karácsonyesti vacsorát küld, mire a kis Klárka elmondta, hogy édes anyja beteg. A fiatal nagyságos ur megösmerte a kis leánykát, kit oly kedvesen játszani látott egy vidéki szinpadon. S minthogy oly szeretet- teljesen gondoskodott egy másik szegény lány- káról, úgy a nagyságos kisasszony egy kis aranykeresztet küld neki.«

Oh, mennyi szerenese és boldogság egy- szerre! Valamennyien ujjongva ugrádoztunk. Igazán boldog karácsonyest volt.

Azóta tizenöt karácsony mult el; fényes diadaidokat arattam, néha, szalmán, néha selyem- ággyban fekdtem, a mint a sors akarta; több- ször megünnepeltem a karácsonyt, de olyan vidám karácsonyi estém nem volt többé soha.

Ma betegen fekszem, holnap karácsony, de a morium-mámor eloszlik és a homokos ember kéréltetlen logikával telefújja szememet porával. A végi álom és hallgatás.

felelne. És a míg egyik oldalon olyan állást-knresők, akik nem tartoznak az egyesülethez, nagy számban maradnak állás nélkül, addig a másik oldalon a cégtulajdonosok panaszkodnak amiatt, hogy nem tudnak kvalifikált munkaerőt kapni.

Az egyesületek ezzel szemben azzal argumentálhatnak, hogy állás nélküli tagjaik elhelyezése tekintetében már eddig is számot tevő eredményt értek el, bár — el nem vitatható — nagy számban vannak tagjaik állás nélkülsőt olyanok is, a kik nyomorognak. Ha tehát elismerjük, hogy vannak egyesületek, melyek az állás közvetítésre kiváló gondot fordítanak, mégis a tulajdonképeni cél csak egyoldaluan lesz megoldva, mert az álláshoz nem jutó, illetve nyomorgó alkalmazottokról az egyesület nem gondoskodik, vagyis itt csak állás közvetítés nyújtatik, de állástalanság esetére való biztosításról nincs intézkedés.

Figyelembe kell venni még azt is, hogy míg egy ilyen egyesület — kisebb körből álló társaság lévén — sem a társadalommal, sem az állammal szemben nem léphet fel követelőleg, még jogos igényeivel sem, addig általános országos egyesület mint a társadalom nagy faktora nemcsak megszerezheti jogos igényeit, hanem oly irányú támogatásban is részesülhet, a melyre az egyes külön álló egyetemek soha sem számíthatnak.

Ugy lehet, hogy egyik-másik alkalmazott még az ily jól szervezett országos helyközvetítő és segélyező szövetség révén sem nyerne mindjárt állást, talán néhány hónapon át állás nélkül szűkölködnék. Az ilyen esetben a szövetségi tag az alapszabályokban neki biztosított jogánál fogva folyósíttatja maga részére az öt megillető segély összeget.

Nem elég a kereskedelmi alkalmazottak állás közvetítés iránti mozgalmat megindítani, hanem azt ki kell bővíteni az önszegélyezés eszméjével is.

UJDONSAGOK.

A szerkesztőség, kiadóhivatal és könyvnyomda városi és megyei távbeszélő-száma 91.

A tél. Deczember 22-én reggeli 7 óra 19 perczkor kezdődött a csillagászati tél, s fel lehet tenni, hogy kemény hideg követi. A korai tél az idén Oroszországban igen enyhe volt. Hiszen néha még eső is esett, ami ott csodaszámba megy. Rendesen 0 alatt 12—15 fok szokott lenni a hideg, az idén 2—3 fok volt. De ezzel ellentétben nagy a hideg Dél-Európában. Különösen Spanyolország szenvedett sokat, hol némely helyen a hólepel alatt a háztetők is bedőltek. A spanyol király erre a szegénynek összes olesó darabjait a zálogházakból kiváltotta. A Balkánon is kemény időjárás tart. Csak Szibéria hű önmagához, mert ott deczember 10-én 39.6 fok volt. Tehát a higanyn befagyott.

Bessenyei Ferencz. † Évek óta tartó hosszú, kínos betegség előzte meg e gyászesetet és mégis mélyen meghatott mindenkit. Mert Bessenyei Ferencz egyike volt a legszeretreméltóbb és legkedvesebb embereknek, aki a szó igazi értelmében páratlan népszerűségnek és közszeretnek örvendett nem csak az egész Délvidéken, hanem országszerte, mindenütt, ahol ismerték. Szeretreméltó volt, az eszének és szívének gazdagsága töltötte el lelkét s aranyos kedélye, pompás humora nem hagyta el még halálos ágyán sem. A napokban jelent meg tőle az Ujság-ban egy szípkázó humorral írt költemény, mely az ellenzéki kép-

viselőknék a védtelen darabokkal szemben tanusított hősiességét teszi nevétségessé.

Katonaisztek magyar népszámban. Pancsováról írják, hogy a cs. és kir. 46-ik közös ezred pancsovai zászlóaljja (az ezredben leginkább szegedi fiúk szolgálnak) Pancsován, tehát ebben az eminenter nemzetiségi városban Aigner Tivadar lovag őrnagy védnöksége mellett Lürzer Artur (salzburgi születésű, magyarul beszélő osztrák ur) százados és Nováky Árpád főhadnagy buzgó tevékenysége folytán a városi népkönyha javára, műkedvelői előadásban előadta Tóth Ede híres népszínművét, a Falu rosszát. Az előadásnak nagy sikere volt.

Gyilkosság vagy öngyilkosság? Orsováról írják: Két évvel szelött történt Mehádián, hogy Laleszku Miklós feleségét az ólban felakasztva találták. Minthogy az orvosok azt állították, hogy öngyilkosság forog fenn, a bíróság a további eljárást beszüntette. Most két év múlva Andrezsku Jenakie azzal állott elő járásbíróágunknál, hogy ő látta, mikor Laleszku Miklós feleségét hajnalban 3—4 óra között az ólba hurcolta, s ott felkötötte, majd az ólajtót beszegezte. Később, hogy öngyilkosságnak tünesse fel a dolgot, az ólballakban beküldte fiát valami vasért, aki aztán rémülve látta, hogy anyja fel van akasztva. Emne vallomásra a karánsebesi ügyészség vizsgálatot rendelt, s minthogy több tanu vallotta a gyilkosságot, Laleszku Miklós vizsgálati fogságba is helyezték. E hó 18-án járt Mehádián ez ügyben Penyigey Manczur Lajos orsovai vizsgáló bíró és Égi Kálmán ügyész, s a vádlottat szintén Mehádiára kísérték. Itt, — bár a terhelők száma mind nagyobb lett, — a bíróság keresztkérdéseire beigazolódott a vádlott ártatlansága, s e hó 20-án a bíróság Laleszku szabadon is bocsájtotta.

NÉVJEGYEK

és mindenmás nyomtatványt igen díszes és legtisztább kivitelben jutányos áron készít:

SZIDON JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA
Lugos. (Vértes-palota.)

Kiviteli kereskedők figyelmébe. Ismételten megtörtént, hogy egyes kiviteli kereskedők ugyanazon külföldi czégek felől két vagy több helyen, nevezetesen a kereskedelmi és iparkamaránál és a Kereskedelmi Muzeumnál s esetleg még más intézeteknél is tudakozódtak. Minthogy azonban ugy a kamarák, mint a Muzeum és más testületek csak a külföldi cs. és kir. konzulátusoktól szerzik be az információt, az tehát csak egyféle lehet, a temesvári kereskedelmi és iparkamara figyelmezteti az érdekeltséget, hogy költség- és időkimelés czéljából ily esetben csak egy magán tudakozódó intézethez forduljanak, mert ez utóbbiak a konzulátusoktól információt nem nyerhetnek.

Leopold Gyula, az Általános Tudósító szerkesztője és hirdetési iroda tulajdonosa Budapesten közel 10 év óta fejt ki agilis tevékenységet, hogy a sajtó és hirdetők érdekét összeegyeztesse. Bátran állitható, hogy Leopold Gyula irodája nagyban hozzájárult, hogy a reklám hazánkban is tervszerűen és hatásosan fejlődjék, hogy a kereslet és kínálat legkényelmesebb és legolcsóbb közvetítője minél jobban emelje a forgalmat és befolyásolja a versenyt. Ismerik ma már a kereskedelmi, gazdasági- és épári üzletek, vállalatok, hogy az állandó, ügyes és észszerű reklámozás emeli hírnevüket, növeli forgalmukat, gyarapítja vagyonukat. Nem oly könnyű azonban a sikeres reklámozás: nagy gyakorlat, tapasztalat, tudás és szorgal-

mas-munka szükséges ehhez. Tudomásunk szerint Leopold Gyula nagy apparatussal dolgozó irodája felel meg kitűnően hivatásának és örvend nagy bizalomnak, miért is nemcsak a legnagyobb magyarországi, hanem a tekintélyesebb és legelőkelőbb külföldi czégek is állandó fizetfelelő, mert kiváló szakértelemmel, felülmúlhatatlan pontossággal, odaadó lelkiismeretességgel és nagyon szolid árak mellett eszközöl bármiféle hirdetéseket, reklámokat ugy az összes budapesti és vidéki, mint a külföldi lapokban és naptárakban.

Tizennégy napig életem nélkül.

Triestben egy dalmát munkás azzal volt elfoglalva, hogy egy ponton-hidat nyitott ki az áthaladó hajók számára, mikor azt a hidatlapot, melyen állt, a vihar elszakította a parttól s behajmatotta a tengerre. A szerencsétlen hajós mint távolabb jutott a parttól s végre kiért a sik Adriára. Mikor a kikötőben azt megtudták, több torpedónaszádót küldtek ki a keresésére, de sikertelenül. Néhányszor gőzös is ment el mellette, de sokkal távolabb tőle, hogysem kiállításait meghallhatták volna. Végre a nagy koplalástól elfogyott minden ereje, nem tudott állni s eszméletlenül terült el sábján. Kétheti reménytelen bolyongás után a szél az anconai partokra vetette, hol halászok észrevették, megmentették s magához térítették.

Igazságügyi palota Nagyszébenben.

Nagyszébenben az igazságügyi palota czéljaira a szászok nem akarnak telket adni s általában annak létesítése érdekében minden áldozattól tartózkodnak, mert minden magyar állami intézmények ellene vannak. Most arról értesítik lapunkat, hogy az igazságügyi palota mégis felépül Nagyszébenben. A kincstárnak ugyanis sikerült a görög-keleti román egyházzal megállapodásra jutni s az egyházzal meglehetősen drágán megvásárolta a szükséges telket. A palota, mely Nagyszébennek legszebb épülete lesz, a város fejlődő részén, a Scheritz-utczában, a hadtestparancsnoksági épület szomszédságában lesz elhelyezve s fölépítéséhez a tavasszal hozzáfoghatnak.

Csodálatos kincslelet.

New-Yorkban szerény postai alkalmazott egész vagyonra bukkant, készakarva. Az illetőnek, Hart Miksának kevés volt a fizetése s jövedelmét úgy vélte fokozni, hogy összevásárolt mindenféle régi butorokat és tárgyakat, abban a reményben, hogy valamikor rejtett kincsre fog akadni bennük. Több év óta erre adta minden megtakarított pénzét s a szuggesztió a napokban tényleg bevált. A napokban egy nagy utilitást vett 20 koronáért s egyik rejtett fiókjában 150.000 korona értékű oly kötelezvénnyeket talált, melyek még érvényesek s melyek tulajdonosa azóta meghalt. Az érték e szerint Hart Miksáé, a ki nyomban el is kezdte szorongatni az adósait.

Kutyabarátság.

Egy augsburgi lap írja a következőket: Hofmann pidingi péknek két kutyája van, melyek az ő süteményeit Reichenhallba szállítják. Ezelőtt másfél hónappal a kutyákat szabadon bocsátották, mire az erdőbe futottak. Este visszavárják őket, de nem tértek vissza, sőt másnap sem. Harmadnap keresni keztek őket az erdőben. Mikor az emberek behatoltak az erdőbe, az egyik kutya hangos csaholással és farkcsóválással rohant feléjük a sűrűből, majd ismét vissza, mintha az embereket hívni akarta volna maga után. Követték s kis vártatva rákadtak a másik kutyára, mely egy őszhorokba volt megfogva. Hű társa huszonnégy óráig kitartott mellette étlenszomján s az embereket heves csaholással figyelmeztette arra, hogy siessenek a társa kiszabadítására.

Aki eltagadja, hogy öngyilkos. Fritz János szombathelyi fiatal lakatosmester szerelmében esalódva, öngyilkosságra határozta el magát. Vonatra ült s Körmentre utazott, hogy a csalfa leányt még egyszer lássa s este jegy nélkül ült be a szombathelyi vonatra, mert itt akarván tervét végrehajtani, úgy gondolkozott, hogy a más világra nem kell vasuti jegy. A kocsyi végén aztán, mikor senki sem látta, egy rozogó pisztolyal mellbe lőtte magát, de gyöngye sebesülésem kívül semmi baja nem esett. Több golyója nem lévén, visszaült az utasok közé, kiknek azt mondta, hogy megszürték a folyósón; a megrémült utasok azonban hiába keresték a mérénlyőt. Szombathelyre a kalauz átadta a sebesültet az ügyeletes rendőrnek, akinek Fritz szintén elmesélte kalandját. A rendőr néz, néz, végre ráförmed: — Mit hazudik? Hisz maga... közönséges... öngyilkos, a kabátja is perzselt. Fritzet a kórházba szállították, ahol bevallotta, hogy a mesét azért találta ki, hogy — ha már meg nem halt — a zavarban ne kérjék tőle a jegyet.

Kiadó-laptulajdonos: **Szidon József.**

Steiner Izsó

arany-, ezüst- és ékszerárú készítő műhelye

Lugos, Szt-János-utca 1
Karl-féle ház, a fűrdő mellett.

Ajánlja magát minden e szemébe vágó munka pontos, izléses és gyors elkészítésre, mérsékelt áron.

Őszi Henrik

ékszerész, műtővös és órás

Lugos, Széchányi-utca, Dillinger-féle házban.

Készít legfinomabb kivitelű arany- és ezüst-ékszereket. Elvállal régi ékszerek átalakítását a legjutányosabb árban. Órajavításokat két évi jótállás mellett. Értékesebb kövek a tulajdonos jelenlétében is átfoglaltatnak.

Számos megbízást kéri

Őszi Henrik.

műtővös és órás

Tanulók és tanulóleányok felvételnek.

Világhírű!

a „**REKORD**” festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságu arczképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerőlevél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastellfestésben fénykép után 48—63. cm. nagyságban ára 20 kor. Legfinomabb kivitelű Blom-, Platin- és krétarajz ára. 5 korona.

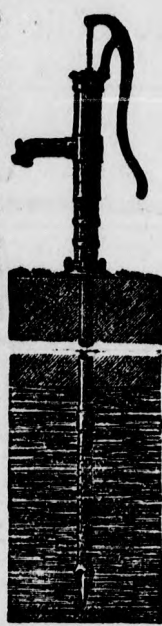
Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságu képet készítünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 3 rendelést szerez és azokat egyen-20 kint vagy egyszerre beküldi.

„**REKORD**” festészeti műintézet
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 46.

20147 drb Józsv-sorsjegy van olyan, a melynek nyereségét a legutolsó hivatalos kimutatás szerint még nem vették fel nyilván azért, mivel e sorsjegyek tulajdonosai nem tudják, hogy sorsjegyük ki van már huzva. Így van ez a többi sorsjegynél is és mivel ezek a nyereségek elévülnek, mondhatni, hogy sok millióra menő vagyon pusztul el azért, mert a sorsjegybirtokosok nem elég gondosak és nem járatnak megbízható sorsolási lapot. Ennélfogva a kinek sorsjegyei s egyéb értékpapirjai vannak, arri nézve rendkívül fontos egy megbízható sorsolási lapnak a járatása. Ilyenként

ajánlató a »Pénzügyi Hírlap«, a melynek sorsolási mellékletét a Pénzügyi Utmutatót a nagymélt. m. kir. belügyminiszter mint teljesen megbízható szakközlönyt, a nagymélt. m. kir. pénzügyminiszter mint szakértelemmel és pontosan szerkesztett közlönyt hivatalosan ajánlott. A lap előfizetői a januári számmal ingyen megkapják a Pénzügyi és Tőzse Évkönyvet, a mely sok hasznos tudnivalót tartalmaz. A »Pénzügyi Hírlap« előfizetési ára egy évre, a Pénzügyi Utmutatóval és a pénzügyi és Tőzse Évkönyvvel együtt 5 korona, a mely postaltalványon küldendő be a kiadóhivatalba, VII.

Első lugosi melykútfúrás vállalat és vízvezeték berendezési műhely

Kirschner Mihály

mű- és épület-lakatos

Lugos, Templom-utca 13. szám.

Elvállal minden e szakmába vágó munkákat, u. m.: mindennemű **vízvezeték, fürdőszoba-berendezést, angol klozetet, szivattyúk szerelését és javítását jótállás** mellett. **Kútfúrás és kútberéseket.**

Northon-féle kútkat szivattyúval együtt 90 koronától feljebb.

Rajzok és költségvetések ingyen.

NAGY „DIAPHRAGMA”-SZIVATTYÚ

csekély használati díj mellett használatra bocsátatik.

GÖZSÉPÍTŐ KÉSZÍTÉSEK
KÉPVÉTELEK MELLETT
ÜSTRE ELLETTEN IS KÖSTETÉSEK

AGRARIA

A SZAB. OSZTR. MAGYAR
ÁLLAMVASUT-TÁRSASÁG
RESZVÉNYTÁRSASÁG
MEZŐGAZDASÁGI GÉPKÖZVÁLLALAT
VEZÉRÜGNÖKSÉGE.

NICHOLSON GÉPKÖZVÁLLALAT
RESZVÉNYTÁRSASÁG
GAZDASÁGI GÉPKÖZVÁLLALAT
VEZÉRÜGNÖKSÉGE.

AZ
„**AGRARIA**”
HAZÁNKNAN AZ EGYEDÜLI IPARTERJESZTŐ VÁLLALAT,
MELY KIZÁRÓLAG MAGYAR GYÁRTMÁNYOKAT HOZ
FORGALOMBA.

„**FONTOS!**”

A VESZPRÉM VÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET
KIALLITÁSÁN BEMUTATOTT
NYILVÁNOS SZÁNTÁSÉRT
MAGY ARANY ÉREMMEL ÉS DISZ-
OKLEVÉLLEL KITÜNTETVE.

ÁRROS SORU VETŐGÉPEINK
TULSZÁRNYALTAK AZ IDEGEN
GYÁRTMÁNYOKAT
ARANY ÉREMMEL KITÜNTETVE
MINDEN TALAJHOZ MEGFELELŐ VETÉSI
VÁRTÁS = JUTÁNYOS ÁRAK =

„**ÁRJEGYZÉKÜNK**
MINDEN GAZDÁNYOK FONTOS
TANÁCSADÓ ÉS KIVÁNTÁS
DIMENTESSEN KÜLDETIK

SÜRGÖNY ÜGY LEVÉLCZIM:
AGRARIA
BUDAPEST.

Farkas Herman
 műbutor-, épület- és portál-asztalos
 Lugos, Szt. János-sor 7.

KLEIN SAMU
 szobafestő és mázoló
 Lugos, Szende-utca 5.

Wurmlinger Mátyás
 villanyszerelési vállalata és lakatos-műhelye
 Lugos, Weiss-utca 1.
 Elvállal mindenemű e szakba vágó munkákat.

Refunést keltő olcsó árak!

A bekövetkezendő **téli idényre** alább felsorolt árúcikket ajánlunk:

Női czugos cipő 2.60 2.frt	Női fűzős cipő 2.80 2.frt	Női gombos cipő 3.25 3.frt	Női fűzős cipő 3.75 Box Calf 3.frt
Férfi czugos cipő 2.80 2.frt	Férfi fűzős cipő 3.10 3.frt	Férfi fűzős cipő 4.50 legjobb Boxbőr 4.frt	Női-nemez gombos cipő 2.— bőrborítással 2.frt
Női fűzős cipő 3.10 erős bőrből meleg béléssel 3.frt	Nemez félezipő 1.— sarkkal 1.frt	Férfi nemez félezipő 1.20 sarkkal 1.frt	Férfi czugos cipő 4.25 posztóbol erős bőrborítással 4.frt kettős talppal
Fűzős cipő 1.80 leányok 1.frt részére	Gombos cipő leányok 2.— részére 2.frt	Fűzős és gombos cipő 1.— gyermek 1.frt részére és feljebb	szines Micado 1.— férfiak nők és gyermek részére 60 krtól

„TURUL” czipőgyár részv.-
 társaság.

Főraktár: Lugos, Deák-utca 6. szám.

Gondoskodjon családjáról és gyermekeiről!

Első leánykiházasító-egyesület m. SZ.

Alapított 1863. gyermek- és életbiztosító-intézet Alapított 1863.

a **gyermek- és életbiztosítás** bevezetése által, mely az évi mérleg nyereségének 50%-ával van egybekötve, még a vagyontalannak is azt a lehetőséget adta, hogy az élet-, takaré- és gyermekbiztosítást élvezhesse.

Ezen biztosítás által mindenkinek lehetővé tétetett, magának rövid időn belül pld. 10 vagy 20 év után kis tőkét szerezni, mely a biztosítási idő leteltével, a biztosítottnak saját háztartást, önállósítást vagy életfentartást biztosít, korai halál esetén pedig a hátramaradottak gond nélküli fentartására jól esik.

Az „Első leánykiházasító egyesület m. sz.” már minden országban mint áldásos berendezésnek bizonyult **hivatalnok, polgárok és iparosok** részére és sok ezer család jólétét és önállóságát ezen együletnek köszönheti, miután ezen intézet szolid üzletmenetele és a felek részére **biztosított 50%-os nyereség részvétel** által legolcsóbb díjtételeket nyújt.

Bővebbi felvilágosításokkal szolgál
 a lugosi főügynökség: **Neumann Armin és társa**
 és a főfelügyelő Krassó-Szörényvármegye részére: **Husserl Béla.**

**Eczetszesz-
 gyár**

A cs. k. szab. osztrák
tűzkárbiztosító-társaság
 főügynöksége.

Szesz
 nagyhani árúsítás.

Lugos, Temesvári-ut. — Telefon 27.

Újévi üdvözlő lapok
remek kivitelben 1 krczrtól feljebb.

Névjegyek

modern vagy írott betűkkel 100 darab
60 krczrtól feljebb

Készít:

Szidon József, könyvnyomdája

Lugos, (Vértess-palota).

Concordia-szálloda.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a helybeli

CONCORDIA-szállodát

bérbe vettem, azt teljesen újonnan átalakítva a modern igényeknek megfelelően berendezve

folyó hó 25-én, vasárnapon

Adamovits Gyuri zenekarának közreműködésével megnyitom.

A volt nyári szaletnit, több melléképülettel, a legmodernebb **bálteremmé** átalakítottam.

Az egész helyiség parkettirozva és megfelelő ruhatárral van ellátva, emélfogva a legegánsabb bál, mulatság, banquet, lakodalom rendezhető ezen helyiségekben.

A vidéki közönségnek szives figyelmébe ajánlom teljesen újonnan berendezett szobáimat.

Kimérésre kerül **ugyanilyen sör**, amilyent eddigi üzletemben kimértem.

Csakis elsőrendű tiszta italok és kitűnő izletes ételek kerülnek kiszolgálásra.

Pontos és figyelmes kiszolgálásról mélyen tisztelt vendégeim meggyőződést szereznek.

A n. é. közönség pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

Csontos Gyula

szállodás.